

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

ἤχος Β'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣

Α λ λη λου ου ι α + Αλ λη λου ι α

Αλ λη λου ου ι ι α (δὶς) ρ̣

Στίχος Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Α λ λη λου ου ι α + Αλ λη λου ι α

Αλ λη λου ου ι ι α

Στίχος Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Α λ λη λου ου ι α + Αλ λη λου ι α

Αλ λη λου ι α α α α ρ̣

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ ὁ̣

π.Κ.Παπαγιάννη

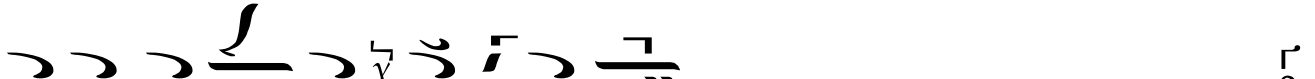
Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι
 κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε
 μων μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι
 ε τας ψυ χας τω ων δου λων σου ὁ̣ εν
 σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το τω
 ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων ὁ̣

Δόξα..

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το
 τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων ὁ̣

Καὶ νῦν...

Ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και
 πρε σβυν ευ προσ δε κτον προς ον ε τε κες Θε

 ον Θεο το ο κε α νυμ φευ τε των πι στων

 η σω τη ρι ι α α α α

Καθίσματα Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου

Ἦχος Δι

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

π.Κ.Παπαγιάννη

Ο φαι δρυ υ νας τους Α γι ους σου υ περ
 χρυ στον και δο ζα σας τους ο σι ους σου ως α
 γα θος υπ αυ των δυ σω που με νος Χρι
 στε ο Θε ος την ζω ην η μων ει ρη νευ
 στον ως φι λαν θρω πος και την ευ χην κα τευ
 θυ νον ως θυ μι α μα ο μο νος εν Α
 γι οις α να παυ ο ο ο με νος

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

^Δ
Α ϑλο φο ροι Κυ ρι ι ου μα κα
 ρι α η γη η πι αν θει σα τοις αι
 μα σιν υ μων και α γι αι αι σκη ναι
 αι δε ζα με ναι τα σω μα τα υ μων εν στα
 δι ω γαρ τον εχ θρον ε θρι αμ βευ σα τε
 και Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ζα
 τε αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ
 σα τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ
 χα α ας η μων ^Δ

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν ὁ Κύριος.

^Δ
Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ
 φη ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και

οι οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες
 και την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν
 ε χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η
 μων αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η
 μων

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἦχος Δι' χ

Η μνη μη των κε κοι μη με νων Κυ υ ρι
 ε εις μνει αν των προσ δο κω με νων α γει
 με και κα θο ρων μου την κα τα δι ι
 κην προ σφε ρω σοι την εκ βα σα νων φω νην
 ε λε η μον ε λε η σο ο ον με

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παντα υπερενωιαντα υπερενω
 δοξατασα Θεοτοκεμυστηρια
 τη αγνεια εσφραγισμενη και παρ
 θενι αφυλαττομενη Μητηρ ε
 γνωσθης αψευδης Θεον τεκουσα αλη
 θινον αυτον ικετευεσω θηναιτας ψυ
 χας ημωων

Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα

ᾠχος πλ. α'

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου· εὔρω κάγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνον τοῦ Θεοῦ κηρῦζαντες καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ αἴδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενώς, μάρτυρες, αἰτήσασθε ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἅ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἶμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα καὶ καθάρισον σῆ εὐσπλαγχνία καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου καὶ κατάταξον αὐτούς ἐν παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν ἁγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὔρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὔροιμεν παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο
ε
κ
Π
α
ρ
θ
ε
ν
ο
υ
α
ν
α
τ
ε
λ
α
ς
τ
ω

κ
ο
σ
μ
ω
Χ
ρ
ι
σ
τ
ε
ο
θ
ε
ο
ς
ν
ι
ο
υ
ς
φ
ω
τ
ο
ς

δ
ι
α
υ
τ
η
ς
α
ν
α
δ
ε
ι
ξ
α
ς
ε
λ
ε
η
σ
ο
ν
η

μ
α
α
α
ς
κ
α

‘Ο Ν΄ ψαλμός (χῦμα)

- * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- * Ἐπὶ πλείον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- * Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
- * Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- * Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- * Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ

κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

* Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

* Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

* Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

* Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

* Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

* Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

* Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

* Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

* Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

- * "Ότι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
- * Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- * Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- * Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- * Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου
Ὡδὴ α'

Ἦχος λ̣ ρ̣ ρ̣ Νη ρ̣
χ

Ὁ Εἰρμός

α σμα α να μελ ψω μεν λα οι τω θ αυ μα στω
 Θε ω η μων τω α παλ λα ζαν τι τον Ισ
 ρα ηλ δου λει ας ω δην ε πι νι κι ον α α
 δον τες και βο ων τες α σο με εν σοι τω μο ο

νω Δε σπο τη

ν
δλ

Στίχος Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελουῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ρύσηται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Στίχος Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὄρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Στίχος Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

“Ορους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς, διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖζον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Στίχος Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθήρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Στίχος Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτῆρ

Στίχος Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαία κρίσει, πήζας ὅρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Στίχος Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Στίχος Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπήζας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Στίχος Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡ τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἶδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἤκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι, τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταζίωσον.

Δόξα Πατρὶ...

Ἵπερτελεστάτη μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Ἰῖὲ μονογενές, δι' Ἰοῦ δὲ φανέν, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντα ἡμᾶς.

Στίχος Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταζίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

Στίχος Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα Πατρὶ...

Νοητικῶς τὴν θεῖαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμπούσα, ὁράται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλήν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἀγνή φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθύς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

^ν_{δλ} **Ο** στε ρε ω σας εν τη χει ρι σου

Λο ο γε Θε ου τους ου ρα νους ^Δ_{δλ} εν τω φω

τι σμω της σης α λη θους ε πι γνω σε ως στε ρε

ωσον και ημων των επι σοι οι πεποιθο

των τας καρδιας

κατάληξη δι ιαααας

Συναπτή μικρά και ή Έκφώνησις

“Οτι σύ εί ό Θεός ήμών,...

Μεσώδια Καθίσματα

Ήχος π̣̣̣ Πα

Τόν συνάναρχον Λόγον

Ο δί ήμάς ύπομείνας Σταυρόν και θάνατον, και νεκρώσας τόν Άδην, και συνεγείρας νεκρούς, τούς μεταστάντας έξ ήμών, Σώτερ άνάπαυσον, ώς φιλάνθρωπος Θεός, και τή φρικτή και φοβερά, έλεύσει σου Ζωοδότα, ώς έχων πλήθος έλέους, τής βασιλείας σου άζίωσον.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν ταχείάν σου σκέπην, και τήν βοήθειαν, και τó έλεος δείζον, επί τούς δούλους σου, και τά κύματα άγνή καταπράϋνον, τών ματαίων λογισμών, και τήν πεσοϋσάν μου ψυχήν, άνάστησον Θεοτόκε· οίδα γάρ, οίδα Παρθένε, ότι ισχύεις όσα και βούλεσαι.

ᾠδὴ στ' Εἰρμὸς

^ν
^{δλ} **Κ** υν ε χο ο με νον δε ζαι με φι λαν θρω
 πε εκ πται σμα των πολ λων ^ν προ σπι πτον τα τοις
 οι κτιρ μοις σου ^Δ_{δλ} ως τον προ φη την Κυ ρι ε και
 σω ω σο ον με ^ν_{δλ}
 κατάληξη ^ν_{δλ}
 σω σον με ε ε ε ε

Κοντάκιον

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

Συναζάριον ἐκ τοῦ μηναίου

καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχοι

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον,
Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος, ἀμήν.

Ὡδή η' Εἰρμός

Ἦχος π̣ δ̣ ρ̣ Νη

Αἶ νου ου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου ου

μεν το ον Κυ ρι ι ον

ον εν ο ρει α γι ω δο ζα σθε εν τα

και εν βα τω πυ ρι το της Παρ θε νου τω

Μω υ ση μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα Κυ ρι

ον υ μνει τε και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας

τους αι ω ω να α α ας

v
δλ

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Ἦχος λ δλ Μη

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε

πι τω Θε ω ω ω τω Σω τη ρι μου

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν

δο ζο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ

νο ο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει

νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α

πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα α α

σαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν

δο ζο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ

νο ο μεν

Οτι ε ποι η σε μοι με γα λει α

ο δυ να τος και Α γι ον το ο νο μα αυ

του και το ε λε ος αυ του εις γε νε

αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις αυ τον

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

 και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε

 πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ζα πε

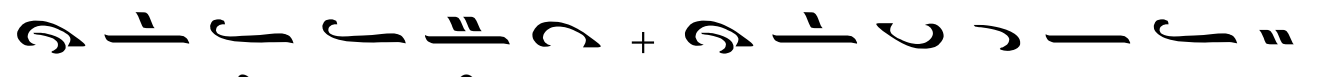
 στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν

 δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τω σ των Σε ρα φειμ

 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου

 σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ

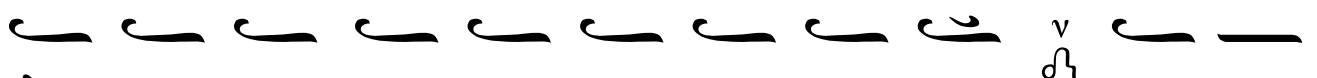
 νο ο μεν

Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ

 του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα

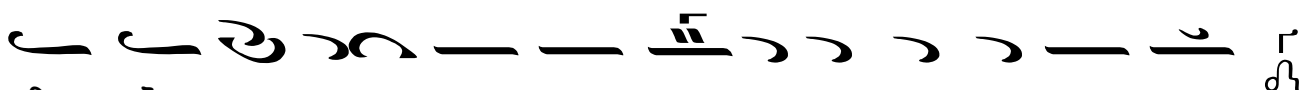

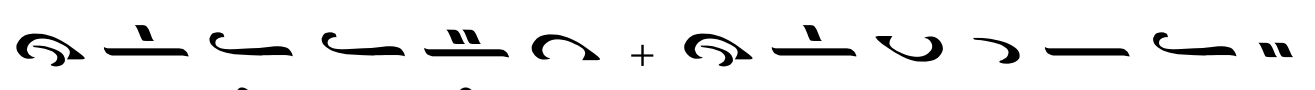
 λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω Α

 βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ω ως αι
 ω

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν

 δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τω στων Σε ρα φειμ

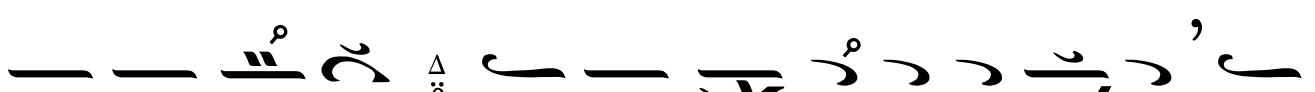
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου

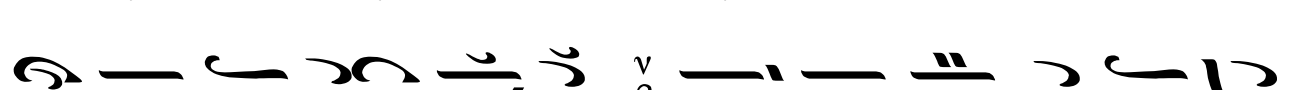
 σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ

 νο ο μεν

Ὡδή θ' Εἰρμός

T

 νο μο θε τη εν πυ ρι και βα τω το κον τον

 της α ει Παρ θε νου εις η μων των πι στω

 των σω τη ρι ι αν υ μνοις α σι γη τοις με γα

 λυ υ νο ο μεν

α ζι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι
 στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα του Θε
 ου η μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο
 με ε ε εν

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος ᾠή Γα $\overline{\chi}$

π.Κ.Παπαγιάννη

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ο και νε κρων και ζωων των εξ ουσι
 ζων ως Θεος ἡ ἀναπαυσον του ους
 σουσ δου ουλους εν ταις σκη ναις των ε εκ
 λε κτων ηι γαρ και η μααρ τον Σω ωτερ
 αλλ ουκ α πε στη σα αν εκ σου

Ἔτερον

Ἦχος $\overline{\Delta\iota}$ $\overline{\chi}$

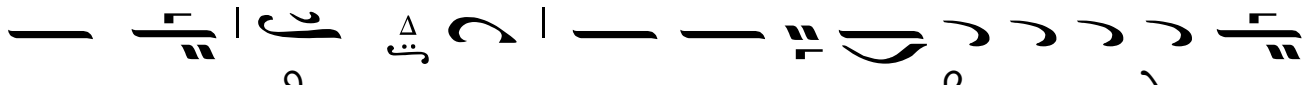

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Α να παυ σο ον τους δου ουλους σου
 εν χωρα ζωων των Κυ υρι ε εν θα
 α πε δρα α ο δυ υ υ νη λυπη ο ο

μου και στε ναγ μου ι λα θι ω ως φι λα αν
 θρω πος α περ εν βι ι ω η η μαρ τον
 μο νος γαρ α α να μα αρ τη τος υ παρ
 χεις και ε ε λε η η μων νε κρων και
 ζων τω ων δε σπο ο τη ης

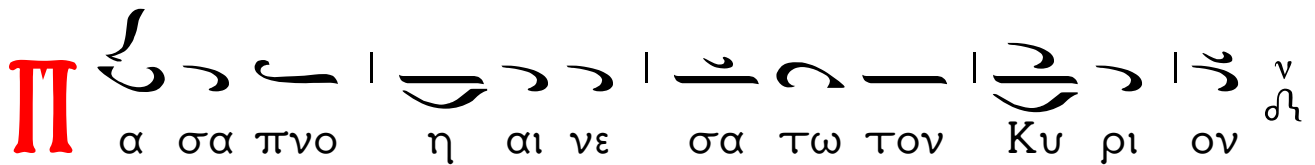
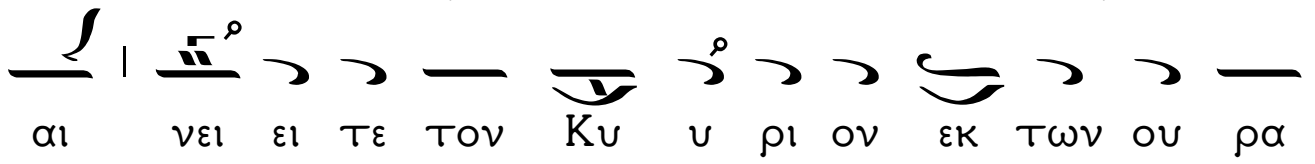

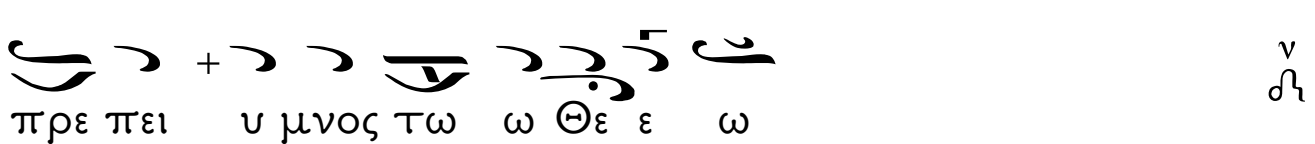
Θεοτοκίον Ὁμοιον

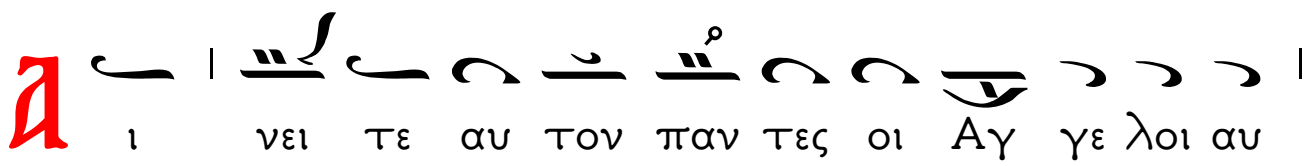
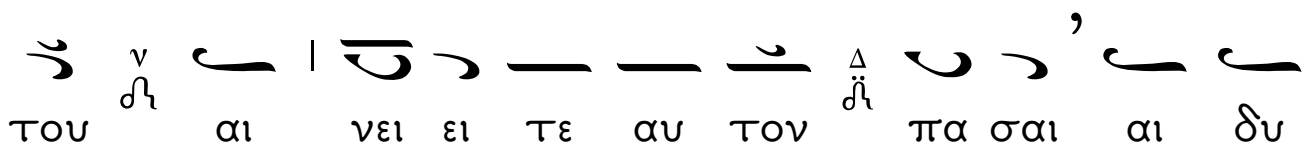

Μα ρι α θε ε ο νυ υμ φευ τε Χρι
 στον α πα αυ στως πρε ε σβευ ε υ περ
 η μων τω ων σων δου ου ου λων συν θε
 η η γο ροι οισ προ φη η ταις και των μαρ
 τυ υ ρων δη η μοις τε ι ε ρα αρ
 χω ων ο σι ι ων τε και παν των τε τω ων

 δι και αι αι ων συγ κλη ρο νο μου ους γε

 νε ε σθαι της ου ρα α νων βα α σι λει ει

 α ας

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

 αι νει ει τε τον Κυ υ ρι ον εκ των ου ρα

 νων αι νει ει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις σοι

 πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

α ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ

 του αι νει ει τε αυ τον πασαι αι δυ

 να α μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ω

Σπιχηρά Προσόμοια

ἦχος ὁ αὐτός

π.Κ.Παπαγιάννη

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

χ
ν
δ

Αἰ νει τε αυ τον ε πι αις δυ να στει

αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το

πλη θος της με γα λω συ υ νης αυ του

Δευ τε προ τε λους παν τες α δελ φοι τον χουν

η μω ων βλε πον τες και της φυ σε ως η μω ν το

α σθε νες και την ευ τε λει αν η μω ν και το

τε λος ο ψω με θα και τα ορ γα να του σκευ ους

της σαρ κος και ο τι κο ο νις ο αν θρω πος

βρω ω μα σκω λη κω ν και φθο ρα ο τι ζη ρα

τα ο στα η μω ν ο ο λω σ μη ε χον τα πνο ην

τους τα φους + κα τι δω μεν που η δο ζα που

το καλ λος της μορ φης που η ευ λα α λος γλω ω

ωσ σα που η ο φρυς η που ο οφ θαλ μος παν

τα κο νις και σκι α δι ο φει ει σαι Σω τη

ηρ παν των η μων

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Τι α πα τα ται αν θρω προς αυ χων τι

μα την τα ρατ τε ται ο πη λος και μετ ο λι

γον ο αυ τος τι ου λο γι ζε ται ο χους

ο τι κο νις το φυ ρα μα και σα πρι ας και φθo

ρας α πο βο λη ει ουν πη λος ε σμε εν α θρω

ποι τι προ στε θη κα μεν τη γη και ει Χρι

στον ε σμεν συμ φυ τοι ^βτι ^λι ου προ στρε χο μεν

αυ τω ^ν και ^δο ο λην α φε με νοι την ε πι

κη ρον και ρε ου σαν ζω ην ^Δτη ζω η τη

α φθα αρ τω α κο λου θω ω μεν ^Δη τις ε

στιν ο Χρι στος ο φω τι σμο ος τω ψυ χω ων η η

μων ^ν

^χ **Α**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^Δ

αι νει τε αυ τον ^χ εν χορ δαι αις και ορ γα νω ^ν

Ο τη χει ρι σου πλα σας τον Α δαμ και στη

σας με θο ρι ον ^βα φθα ρσι ^λας και θνη το τη τος

Σω τηρ ^ν και της εν χα ρι τι ζω ης ^Δτης φθο

ρας α πα λα ζας τε ^β προς την πρω την με τα θε με

νοσ ζω ην ^ν αυ τος τους δου ου λους σου Δε σπο τα

ους προ σε λα βου εξ η μων ^Δ με τα δι και ων

α να παυ σον και εν χο ρω των ε κλε κτων ^ν και

του των τα ο νο μα τα ^Δ με τα γρα ψας εν

βι βλω της ζω ης ^Δ εν φω νη Α αρ χα γ γε ε ε

λου ^ν ε ζα να στη σας σαλ πι γ γος η χοι ^Δ

κα τα ζι ω σον αυ τους της ου ρα νι ου βα σι

λει ει α ας σου ^ν

^χ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χοις ^β

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γ μου ^Δ πα

σα πνο η αι νε σα α α τω τον Κυ ρι ον ^ν

Χ ρι στος α νε ε στη λυ σας των δε σμων Α

 δαμ τον πρω το πλα στον και του Α δου κα τα

 λυ σας την ι σχυν θαρ σει τε παν τες οι νε

 κροι ε νε κρω ω θη ο θα να τος ε σκυ

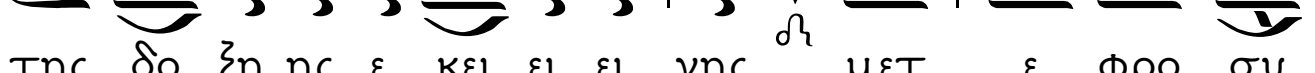

 λευ θη και ο Α δης συν αυ τω και ο Χρι στο

 ος ε βα σι λευ σεν ο σταυ ρω θεις και α να

 στας αυ τος η μιν ε χα ρι σα το την α φθαρ

 σι αν της σαρ κος αυ το ος α νι στα η

 μας και δω ρει ται την α να στα σιν η μιν και

 της δο ζη ης ε κει ει ει νης μετ ε φρο συ

 νης παν τα α ζι οι τους εν πι στει α κλι

 νει πε πι στευ κο ο τας θερ μως επ αυ τω

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Ἦχος Διὰ χ

Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ω ς α α α αν θος μα α ραι αι νε ε

ται αι και ως ο ο ναρ πα ρε ε ερ χε

ται και δι α λυ υ ε ε ε ται πα ας

α α αν θρω ω ω προς πα λι ιν δε η

χου ου σης της σα α αλ πιγ γος νε κροι οι

ως εν συσ σει ει ει σμω παν τες α α να

στη η η σο ο ο ον ται προς την σην υ

πα αν τη η σιν Χρι στε ε ε ε ε ο ο

Θε ε ε ος το ο τε ε Δε εσπο ο τα

 ους με τε εστησαας εξ η η μων εν ταις των

 α γι ω ων σου κα τα α τα α α ζο

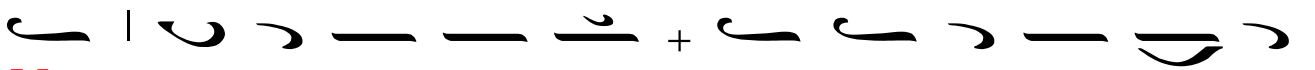

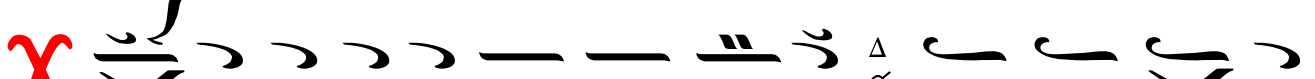

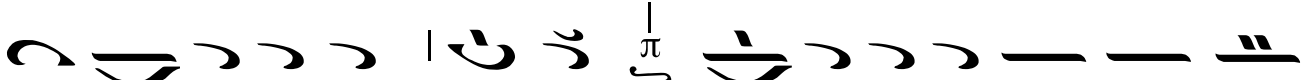
 ον σκη η η ναις τα του ου ου ου των

 ε ε εγ κλη η μα α τα πα ρι δω ω ων

 α α γα α α θε

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος Πα χ

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων α μην

Χ αι ρε Μα ρι α Θε ο το κε ο να ος ο

 α α κα τα λυ τος μαλ λον δε ο α γι ος κα θως

 βο α ο ο Προ φη της α α γι ος ο να ος

σου θ̅αυ̅ μα̅ στο̅ς εν̅ δι̅ και̅ ο̅ συ̅ υ̅ νη̅ η̅ η̅ π̅

Δοξολογία μικρή (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 Κύριε ἐλέησον.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...
 Παράσχου Κύριε. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέηση)
 Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

Εἰς τὸν στίχον
τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια, Θεοφάνους

Ἦχος — Πα χ

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε

Ῥύμην τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπήγασας, ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης, τούτους καταζήωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἴνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνούς, θείας βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον, καταδεζόμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταζήωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθεῖς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα κόσμον, αἵματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, μετὰ τῶν ἁγίων ἀπάντων, τῆς ἀπολυτρώσεως ἀζήωσον.

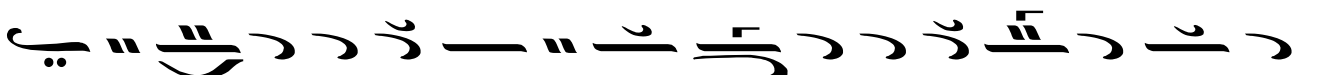
Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Τρόμῳ, τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, θρόνῳ σου Χριστέ

παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀναμένουσι, τὴν σὴν δικαίαν Σωτήρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται δικαιοκρισίαν, τότε φείσαι Δέσποτα, Σῶτερ τῶν δούλων σου, πίστει τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀζήωσον.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

Ἦχος λ' Πα

π.Κ.Παπαγιάννη

 ωε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

 λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι ι σεν

 η του ζυ λου α πο ο γε ευ σις πα

 λαι αι ε ε εν Ε ε δεμ ο τε ο φις ι

 ον ε ε εξ η ρε ευ ζα α α α το δι αυ

 του γαρ εισ ηλ θεν ο θα α α να α α α

 α α τος παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ων

 τον α αν θρω ω ω ω πον αλλ ελ θων ο

ο ο Δε σπο ο ο της κα α θει ει ει ει λε

τον δρα α κο ο ο ον τα και α να α α α

στα α α α σιν η μι ιν ε ε ε δω ρη η

σα α α α το προς αυ το ον ουν βο η

σω ω μεν φει σαι Σω ω τηρ και ου ους προ ο

οσ ε ε λα α α βου με τα των εκ λε κτω

ων σου ου α να α α πα α α αυ σον

Και νυν... Θεοτοκίον

Ἦχος π̣

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

υ ει ο Θε ος η μων ο εν σο φι α

τα παν α τα δη μι ουρ γων και πλη ρων προ φη

τας ε ζα πε στει λας Χρι στε προ φη τευσαι σου

την πα αρου σι αν και α πο στο ο λους κη

ρυ ζαι σου τα με γα λει α και οι με ε

εν προ ε φη τευ σαν την ε λευ σι ιν σου

οι δε τω βα πτι σμα τι ε φω τι σα αν τα

ε θνη μαρ τυ ρες δε πα θο ον τες ε τυ χον

ων πε ρ ε πο θουν και πρε σβε ε ευ ει σοι

ο χο ρος των αμ φο τε ρων συν τη τε κου ση σε

α να α παυ σον ο Θε ος ψυ χας ας προ οσ

ε λα βου και η μας κα τα ξι ω σον της βα

σι λει ας σου ο Σταυ ρον υ πο μει νας δι ε

με ε ε τον κα τα κρι τον ο λυ τρω της

μου και Θεο
 ο ο ος

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

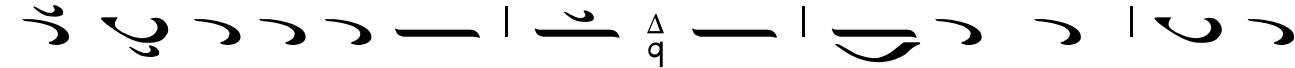
Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος λϛ̄

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι
 κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε

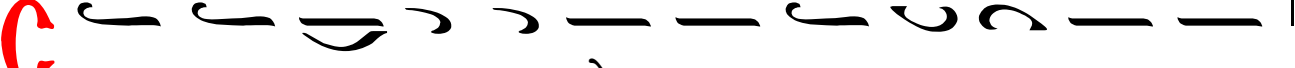
 μων μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι

 ε τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν

 σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το τω

 ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων

Δόξα.. Καί νῦν...

 ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και

 πρε σβυν ευ προσ δε κτον προς ον ε τε κες Θε

 ον Θε ο το ο κε α νυμ φευ τε των πι στων

 η σω τη ρι ι α α α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣̣ νη

λ̣ ρ̣̣ νη
Α μην

1. Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν ν ρ̣̣

2. Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β λ

3. Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ρ̣̣ Δ̣ ρ̣̣

4. Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν Δ̣ ρ̣̣

5. Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β λ

6. Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ν ρ̣̣

7. Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν Δ̣ ρ̣̣

8. **Κ** + | β
λ

9. **Κ** | + Δ

10. **Κ** | + Γ
η

11. **Κ** | + π
ρ

12. **Κ** | + ν
Ω

Υ + +

ν
Ω

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α΄

Α μην

Στίχος Α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Στίχος Β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτηρ

σωσον ἡμας

Στίχος Γ΄ Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτηρ

σωσον ἡμας

και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ
 θε νου Μα ρι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα
 να τω θα να τον πα τη σας εις ων της
 Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα ζο ο με νος
 τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα τι σω
 σον η μα α ας

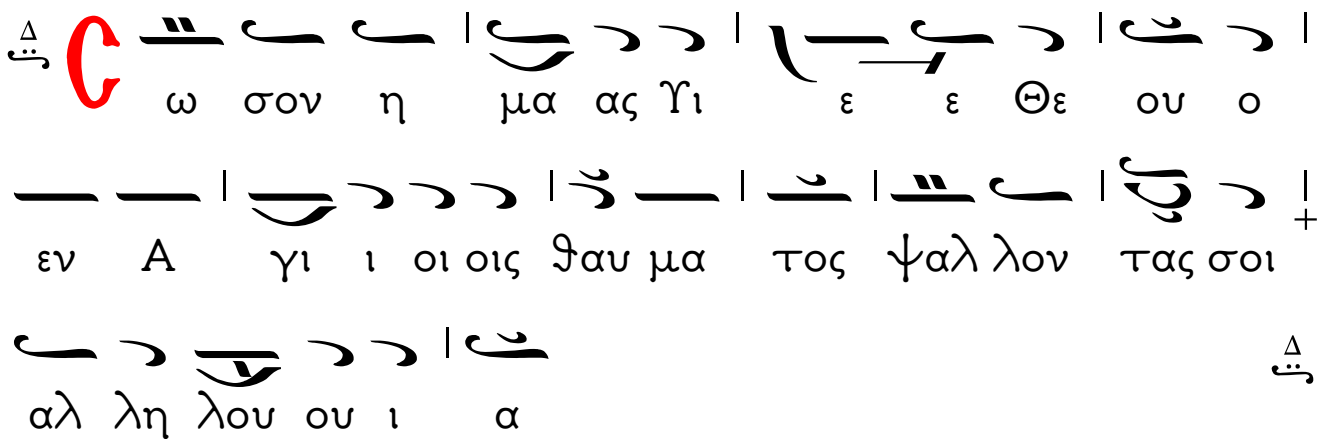
Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος Δι

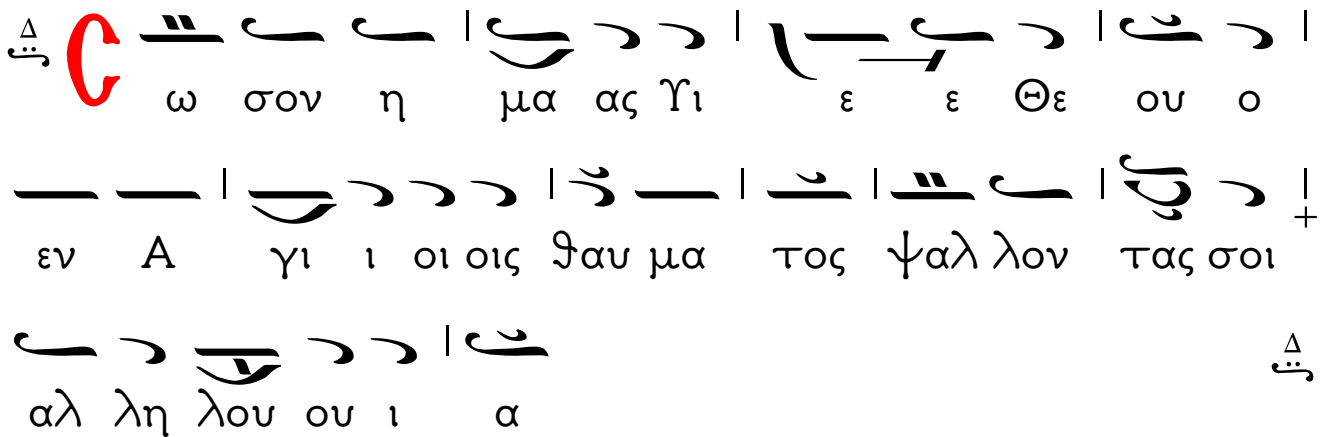
Α μην

Στίχος Α΄ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχος Β΄ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θαυ μα τος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α

Στίχος Γ΄ Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θαυ μα τος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α

Εἰσοδικὸν

στίχ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι
 κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε
 μων μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι
 ε τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν
 σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το τω
 ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἦχος ρ̣ Δι̣

Τ ου Σταυ ρου σου τον τυ πον εν ου ρα
 νω θε α σα με νος και ως ο Παυ λος την
 κλη σιν ουκ εξ αν θρω πων δε ζα με νος ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γάρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γάρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἄερα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β΄

Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κοινωνικὸν

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, Ἀλληλούϊα.